

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ของคนงานเหมืองไม้โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา โดยศึกษาในคนงานที่กำลังปฏิบัติงานในโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราซึ่งมีจำนวนคนงานมากกว่า 100 คน เขตจังหวัดระยอง ระหว่างวันที่ 20 เดือนเมษายน ถึงวันที่ 22 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2546 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 207 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แล้วนำมาวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการศึกษาในครั้งนี้นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายแบ่งเป็น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยด้านการได้รับการอบรมเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน การได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ประสิทธิภาพการทำงานและประสิทธิภาพการได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ทักษะการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และอำนาจการทำนายของปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ทักษะการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน การได้รับการอบรมเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน การได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ประสิทธิภาพการทำงานและประสิทธิภาพการได้รับอุบัติเหตุจากการกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ทั้ง 4 ส่วน สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้และโรคประจำตัว วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้และโรคประจำตัว

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N = 207)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	131	63.3
หญิง	76	36.7
อายุ (ปี)		
< 19	16	7.7
20 – 24	43	20.8
25 – 29	41	19.8
30 – 34	30	14.5
35 – 39	24	11.6
40 – 44	24	11.6
45 – 49	16	7.7
> 50	13	6.3
อายุเฉลี่ย 31.9 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.0 ปี		
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ไม่ได้รับการศึกษา	13	6.2
ประถมศึกษา	178	86.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	5.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	1.0
ปวช.หรือปวส.	2	1.0
ระยะเวลาในการศึกษาเฉลี่ย 5.9 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.8 ปี		
สถานภาพสมรส		
โสด	48	23.3
แต่งงานแล้ว	152	73.4
หย่าหรือแยกกันอยู่	4	1.9
หม้าย	3	1.4

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N = 207)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน (บาท)		
> 3000	8	3.9
3001 – 4000	67	32.4
4001 – 5000	71	34.3
5001 – 6000	34	16.4
6001 – 7000	14	6.8
7001 – 8000	9	4.3
< 9000	4	1.9
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4794.7 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1223.3 บาท		
โรคประจำตัว		
ไม่มีโรคประจำตัว	171	82.6
มีโรคประจำตัว	36	17.4
ประเภทของโรคประจำตัว		
โรคกระเพาะอาหารอักเสบ	8	22.2
โรคโลหิตจาง	8	22.2
โรคความดันโลหิตสูง	5	13.9
โรคหัวใจ	4	11.1
โรคลมชัก	3	8.2
โรคไต	2	5.6
โรคไวรัสตับอักเสบ	2	5.6
โรคข้ออักเสบ	2	5.6
โรคของถุงน้ำดี	1	2.8
โรคชั้รยอยด์	1	2.8

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายคิดเป็นร้อยละ 63.3 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 36.7

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 31.97 ปี (S.D. = 2.01 ปี) ซึ่งพบว่ามีอายุอยู่ในช่วง 20 – 24 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 25 – 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.8

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการศึกษาเฉลี่ย 5.39 ปี ($S.D. = 1.87$ ปี) ส่วนมากจบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 86.3 รองลงมา ได้แก่ ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.3

สถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 73.4 รองลงมาคือสถานภาพสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 23.2

รายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4794.69 บาท ($S.D. = 1223.27$ บาท) ซึ่งพบว่า รายได้ต่อเดือน 4001 – 5000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือรายได้ต่อเดือน 3001 – 4000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.4

โรคประจำตัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 82.6 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีโรคประจำตัว พบว่า โรคกระเพาะอาหารและโรคธาตุสัมิขีพบในสัดส่วนที่สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมาได้แก่โรคความดันโลหิตสูง คิดเป็นร้อยละ 13.9

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านการได้รับการอบรมเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน การได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ประสพการณ์การทำงานและ ประสพการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน

1. ปัจจัยด้านการได้รับการอบรมเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับการอบรมเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

การได้รับการอบรมเรื่องการป้องกัน การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน	จำนวน ($N = 207$)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการอบรม	202	97.6
ได้รับการอบรม	5	2.4

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ได้รับการอบรมเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 97.6 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่า ได้รับการอบรมเรื่องการใช้เครื่องเลื่อยสายพาน อย่างถูกวิธี คิดเป็นร้อยละ 2.4

2. ปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

การได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	จำนวน ($N = 207$)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์	60	29.0
ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์	147	71.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 71.0 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 29.0

3. การได้รับชนิดของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลถูกต้องตามประกาศกระทรวงมหาดไทย วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัย โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชนิดของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

การได้รับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	จำนวน (N = 330)	ร้อยละ
อุปกรณ์ถูกต้องตามประกาศกระทรวงมหาดไทย	50	15.2
อุปกรณ์ป้องกันเสียงชนิดซิลิโคน	50	15.2
อุปกรณ์ไม่ถูกต้องตามประกาศกระทรวงมหาดไทย	280	84.8
ผ้าปิดปากปิดจมูกชนิดธรรมดา	136	41.2
ถุงมือผ้า	111	33.6
แว่นตาพลาสติก	26	7.9
รองเท้าแตะ	5	1.5
รองเท้าผ้าใบ	2	0.6

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ถูกต้องตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเพียงชนิดเดียว ได้แก่ อุปกรณ์ป้องกันเสียงชนิดซิลิโคน (ear plug) คิดเป็นร้อยละ 15.2 สำหรับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องตามประกาศกระทรวงมหาดไทยพบร้อยละ 84.4 โดยพบว่า ได้รับการสนับสนุนผ้าปิดปากปิดจมูกชนิดธรรมดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาได้แก่ ถุงมือผ้า คิดเป็นร้อยละ 33.6

4. ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการทำงาน วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน

ประสิทธิภาพการทำงาน (ปี)	จำนวน (N = 207)	ร้อยละ
3 เดือน - 1 ปี	50	24.2
2	35	16.9
3	24	11.6
4	12	5.8
5	22	10.6
6	11	5.3
7	11	5.3
8	17	8.2
9	7	3.4
10	11	5.3
> 11	7	3.4
ประสิทธิภาพการทำงานเฉลี่ย 5.29 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.45 ปี		

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสิทธิภาพการทำงานเฉลี่ย 5.29 ปี ($S.D. = 3.45$ ปี) ซึ่งพบว่ามีประสิทธิภาพการทำงาน 3 เดือนถึง 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.2 รองลงมาได้แก่ มีประสิทธิภาพการทำงาน 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.9

5. ปัจจัยด้านประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาค่า ความถี่ ร้อยละ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน

ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ จากการทำงาน	จำนวน (N = 207)	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน	137	66.2
เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน	70	33.8
จำนวนครั้งของการได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน		
1 ครั้ง	36	51.4
2 ครั้ง	25	35.7
3 ครั้ง	5	7.1
4 ครั้ง	0	0
5 ครั้ง	4	5.8

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 66.2 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับอุบัติเหตุจากการทำงานจำนวน 1 ครั้งพบในสัดส่วนที่สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมา ได้แก่ ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.7

6. ลักษณะของอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการ
หาค่าความถี่ ร้อยละ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน จำแนกตามลักษณะของอุบัติเหตุ
จากการทำงาน

ลักษณะของอุบัติเหตุจากการทำงาน	จำนวน (N = 121)	ร้อยละ
ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน		
บาดเจ็บเล็กน้อยไม่ต้องหยุดงาน	86	71.1
หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	17	14.0
หยุดงานเกิน 3 วัน	16	13.2
สูญเสียอวัยวะบางส่วน	2	1.7
อวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน		
มือและนิ้วมือ	43	35.4
ตา	33	27.3
เท้าและนิ้วเท้า	24	19.8
แขน	6	5.0
ขา	6	5.0
ศีรษะ	3	2.5
ใบหน้า	3	2.5
ลำตัว	3	2.5
ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน		
วัตถุบาด / ทิ่มแทง	34	28.1
วัตถุกระแทก / ชน	33	27.3
วัตถุกระเด็นเข้าตา	31	25.6
วัตถุพังทลาย / หล่นใส่	20	16.5
วัตถุหนีบ / ดึง	3	2.5

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลักษณะของอุบัติเหตุจากการทำงาน	จำนวน (N = 121)	ร้อยละ
การรักษาพยาบาลเมื่อได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน		
ปล่อยให้หายเอง	42	34.7
เย็บแผลหรือตักแต่งบาดแผล		
โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	41	33.9
ทำแผลเอง	38	31.4

จากตารางที่ 8 พบว่า ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน พบมากที่สุดได้แก่ การบาดเจ็บไม่ต้องหยุดงาน คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาได้แก่ การบาดเจ็บหยุดงานไม่เกิน 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 14.0

อวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน พบมากที่สุดได้แก่ มือและเท้า คิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมาได้แก่ ตา คิดเป็นร้อยละ 27.3

ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน พบมากที่สุด ได้แก่ วัตถุบาดหรือทิ่มแทง คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาได้แก่ วัตถุกระแทกหรือชนและวัตถุกระเด็นเข้าตา คิดเป็นร้อยละ 27.3 และ 25.6 ตามลำดับ

การรักษาพยาบาลเมื่อได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน พบมากที่สุด ได้แก่ ปล่อยให้หายเอง คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมาได้แก่การเย็บหรือตักแต่งบาดแผลโดยเจ้าหน้าที่ สาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 33.9

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน
ทัศนคติต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ
จากการทำงาน

1. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์โดยการหา
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการ
ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเป็นรายข้อ ($N = 207$)

ความรู้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความรู้
1. วิธีการป้องกันไม่ให้เศษวัสดุกระเด็นใส่ขณะเลื่อย ไม้คือการตรวจสอบวัสดุที่ฝังอยู่ในท่อนซุงก่อน การเลื่อยไม้	0.75	0.36	สูง
2. การเคลื่อนย้ายท่อนซุงโดยการดึงท่อนซุงที่อยู่ด้าน ล่างเพื่อให้ท่อนซุงด้านบนหล่นลงมา ท่อนซุงอาจ หล่นทับกระแทกมือหรือเท้าได้	0.67	0.42	ปานกลาง
3. การใช้ไหล่ช่วยดันท่อนซุง อาจทำให้เสียสมดุลย์ และล้มลงได้	0.63	0.45	ปานกลาง
4. การวางมือในแนวการเลื่อย ทำให้เกิดอุบัติเหตุจาก การถูกใบเลื่อยตัด บาดมือหรือนิ้วมือได้	0.68	0.42	ปานกลาง
5. การวางมือไว้ใกล้ใบเลื่อยขณะเลื่อยไม้ อาจทำให้ ใบเลื่อยตัด บาดมือหรือนิ้วมือได้	0.74	0.37	ปานกลาง
6. การส่งไม้โดยการโน้มตัวไปข้างหน้ามากๆ อาจทำ ให้เสียสมดุลย์และล้มลงได้	0.69	0.41	ปานกลาง
7. การส่งไม้และการรับไม้ควรให้มืออยู่ห่างจากใบ เลื่อยอย่างน้อย 1 ฟุต	0.57	0.47	ปานกลาง
8. การดันท่อนซุงกลับเพื่อเลื่อยเปิดปีกไม้ด้านที่ 2 ถ้า ท่อนซุงเข้าใกล้ใบเลื่อยมากเกินไป อาจทำให้เกิด อุบัติเหตุได้	0.67	0.42	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความรู้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความรู้
9. การพลิกตะแคงท่อนซุง อาจทำให้ท่อนซุงทับ กระแทกมือได้	0.75	0.36	สูง
10. ก่อนโยนไม้ที่ผ่านการเลื่อยไปยังกองไม้ ควร ตรวจสอบว่าไม่มีคนงานอื่นอยู่บริเวณนั้น	0.64	0.44	ปานกลาง
11. การเขี่ยเศษไม้ออกจากตะเกียบบนและล่าง สามารถกระทำได้ขณะเปิดเครื่องเลื่อย	0.45	0.48	ปานกลาง
12. เมื่อเครื่องเลื่อยมีเสียงผิดปกติ ควรปิดเครื่องเลื่อย เพื่อตรวจสอบ	0.73	0.38	ปานกลาง
13. การสวมเสื้อผ้าหกลมๆหรือรุ่มร่ามเช่น การสวม เสื้อแขนยาวมากๆ อาจทำให้แขนเสื้อพันกับลูก กลิ้งหรือใบเลื่อยได้	0.63	0.44	ปานกลาง
14. การดื่มสุราหรือของมึนเมาก่อนหรือขณะทำงาน ทำให้การตัดสินใจช้าลง อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้	0.69	0.41	ปานกลาง
15. การสูบบุหรี่ขณะทำงานทำให้ไฟไหม้โรงเลื่อยได้	0.78	0.32	สูง
16. การกินยาลดน้ำมูกหรือยาแก้แพ้ก่อนทำงาน 30 นาทีถึง 6 ชั่วโมงจะทำให้เกิดอาการง่วงซึมและเกิด อุบัติเหตุได้	0.51	0.49	ปานกลาง
17. การหยอกล้อกับเพื่อนขณะทำงานทำให้เกิด อุบัติเหตุได้	0.71	0.39	ปานกลาง
18. กฎหมายกำหนดให้คนงานต้องสวมแว่นตานิรภัย หรือกระบังหน้าตลอดเวลาที่ทำงานเลื่อยไม้	0.20	0.46	ต่ำ
19. แว่นตานิรภัยหรือกระบังหน้า สามารถป้องกัน เศษวัสดุกระเด็นเข้าตาได้ดีกว่าแว่นตาทั่วไป	0.59	0.49	ปานกลาง
20. การสวมถุงมือผ้าธรรมดา ไม่สามารถช่วยป้องกัน การถูกบาด เดือน ทิ่มแทงจากของมีคมได้	0.58	0.47	ปานกลาง
21. การสวมถุงมือหนังขณะทำงาน สามารถป้องกัน อันตรายจากการถูกบาด เดือน ทิ่มแทงจากของมีคม	0.51	0.49	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความรู้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความรู้
22. กฎหมายกำหนดให้คนงานสวมรองเท้าหัวโลหะ ตลอดเวลาที่ทำงานเกี่ยวกับการยก การเคลื่อนย้ายไม้	0.13	0.42	ต่ำ
23. การสวมรองเท้าหัวโลหะสามารถป้องกันเท้าและ นิ้วเท้าจากการถูกกระแทก หนีบ ทิ่ม แทะจาก วัสดุต่างๆได้	0.61	0.45	ปานกลาง
24. การถอดรองเท้าขณะทำงานเปลือยไม้ อาจทำให้ ท่อนซุง ไม้แผ่นหรือวัสดุอื่นหล่น กระแทกเท้า หรือนิ้วเท้าได้	0.75	0.36	สูง
รวม	14.87	3.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 14.87, S.D. = 3.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับต่ำสองประเด็น ได้แก่ กฎหมายกำหนดให้คนงานสวมรองเท้าหัวโลหะตลอดเวลาที่ทำงานเกี่ยวกับการยก การเคลื่อนย้ายไม้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 ($S.D. = 0.42$) และกฎหมายกำหนดให้คนงานต้องสวมแว่นตานิรภัยหรือกระบังหน้าตลอดเวลาที่ทำงานเปลือยไม้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.20 ($S.D. = 0.46$) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับสูง พบว่ามีสี่ประเด็น ได้แก่ การสวมรองเท้าขณะทำงานทำให้ไฟไหม้รองเท้าได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 ($S.D. = 0.32$) วิธีการป้องกันไม่ให้เศษวัสดุกระเด็นใส่ขณะเปลือยไม้คือการตรวจสอบวัสดุที่ฝังอยู่ในท่อนซุงก่อนการเปลือยไม้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.75 ($S.D. = 0.36$) การพลิกตะแคงท่อนซุง อาจทำให้ท่อนซุงทับ กระแทกมือได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.75 ($S.D. = 0.36$) และการถอดรองเท้าขณะทำงานเปลือยไม้ อาจทำให้ท่อนซุง ไม้แผ่นหรือวัสดุอื่นหล่นกระแทกเท้าหรือนิ้วเท้าได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.75 ($S.D. = 0.36$)

2. ทักษะคิดต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทักษะคิดต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเป็นรายข้อ ($N = 207$)

ทักษะคิด	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับทักษะคิด
1. การตรวจสอบวัสดุที่ฝังอยู่ในท่อนซุงก่อนการ เลื่อยไม้ ทำให้ยุ่งยาก	2.30	.81	ปานกลาง
2. การเคลื่อนย้ายท่อนซุง โดยการดึงท่อนซุงที่อยู่ ด้านล่างเพื่อให้ท่อนซุงด้านบนหล่นลงมาเป็น การประหยัดเวลา	2.09	.76	ปานกลาง
3. การเรียกเพื่อนมาช่วยดันท่อนซุงเข้าเครื่องเลื่อย เป็นการกระทำของ คนอ่อนแอ	1.57	.77	ปานกลาง
4. การใช้ไหล่ช่วยดันท่อนซุงเข้าเครื่องเลื่อยทำให้ อ่อนแรง	2.32	.69	ปานกลาง
5. การส่งไม้โดยการ โน้มตัวไปข้างหน้ามากๆ เป็นการเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ	1.66	.80	ปานกลาง
6. ความชำนาญของท่านทำให้สามารถวางมือใน แนวการเลื่อยได้	2.08	0.77	ปานกลาง
7. การวางมือไว้ใกล้ใบเลื่อยเป็นการกระทำที่ไม่ ปลอดภัย	1.49	0.76	ไม่ดี
8. การรอส่งไม้ เมื่อคนรับ ไม้มีความพร้อมในการ รับไม้เป็นการเสียเวลา	1.74	0.83	ปานกลาง
9. ท่านไม่ชอบส่งไม้และรับไม้ โดยให้มือเข้าใกล้ ใบเลื่อย	1.77	0.84	ปานกลาง
10. การรับไม้โดยใช้มือข้างเดียวจับยึดท่อนซุงเป็น การกระทำของคนงานที่มีความชำนาญ	1.78	0.80	ปานกลาง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ทัศนคติ	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับทัศนคติ
11. การดันท่อนซุงกลับเพื่อเลื่อยเปิดปีกไม้ด้านที่ 2 อย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่เสียเวลา	2.29	0.80	ปานกลาง
12. ควรพลิกตะแคงท่อนซุงอย่างรวดเร็วเพื่อเป็น การประหยัดเวลา	2.28	0.89	ปานกลาง
13. ความชำนาญของท่าน ทำให้สามารถโยนไม้ที่ ผ่านการเลื่อยไปยังกองไม้โดยไม่ต้องหันไปมอง	1.87	0.89	ปานกลาง
14. การหยุดเครื่องเลื่อยเพื่อเช็ยเศษไม้ออกจาก ตะเกียบบนและล่างเป็นการเสียเวลา	2.36	0.81	ปานกลาง
15. การปิดเครื่องเลื่อยและทำการตรวจสอบเมื่อมี เสียงผิดปกติ เป็นการกระทำที่ปลอดภัย	1.50	0.81	ปานกลาง
16. การสวมเสื้อผ้าหลวมๆและรุ่มร่ามขณะทำงาน เลื่อยไม้ทำให้ไม่อึดอัด	2.09	0.89	ปานกลาง
17. การดื่มสุราหรือของมึนเมา ก่อนหรือขณะทำงาน ทำให้มีแรงทำงาน	1.42	0.71	ไม่ดี
18. การสูบบุหรี่ขณะทำงานช่วยให้ไม่ง่วงนอน	1.78	0.84	ปานกลาง
19. ท่านไม่ชอบกินชาลดน้ำหนักหรือยาแก้แพ้ก่อน ทำงานเพราะทำให้หิวและอาจเกิดอุบัติเหตุได้	1.77	0.86	ปานกลาง
20. ท่านชอบหยอกล้อกับเพื่อนขณะทำงานเพื่อ คลายความเครียด	1.93	0.82	ปานกลาง
21. ท่านไม่ชอบสวมแว่นตานิรภัยหรือกระบังหน้า เพราะรำคาญ	2.18	0.87	ปานกลาง
22. ท่านไม่ชอบสวมรองเท้าหุ้มส้นขณะทำงาน เลื่อยไม้เพราะไม่ถนัด	2.17	0.87	ปานกลาง
23. ท่านไม่ชอบถอดรองเท้าขณะทำงาน เพราะทำ ให้เศษไม้ ทิ่มแทงเท้าได้	1.84	0.84	ปานกลาง
รวม	44.22	6.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ($\bar{X} = 44.22, S.D. = 6.36$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับไม่ดีสองประเด็น ได้แก่ การวางมือไว้ใกล้ใบเลื่อยเป็นการกระทำที่ไม่ปลอดภัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 ($S.D. = .76$) และการค้ำสุราหรือของมีนเมา ก่อนหรือขณะทำงาน ทำให้มีแรงทำงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 ($S.D. = .71$) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติในระดับปานกลางค่อนข้างสูง พบว่า มีสามประเด็น ได้แก่ การหยุดเครื่องเลื่อยเพื่อเช็คมะไม้ออกจากตะเกียบบนและล่างเป็นการเสียเวลา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ($S.D. = .81$) การใช้ไหล่ช่วยดันท่อนซุงเข้าเครื่องเลื่อยทำให้ผ่อนแรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 ($S.D. = .69$) การตรวจสอบวัสดุที่ฝังอยู่ในท่อนซุงก่อนการเลื่อยไม้ ทำให้ยุ่งยาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ($S.D. = .81$)

3. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยการหาความถี่ ร้อยละ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเป็นรายข้อ ($N = 207$)

พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพฤติกรรม
1. ตรวจสอบท่อนซุงว่ามีวัสดุฝังอยู่ในเนื้อไม้หรือไม่	0.93	0.69	ปานกลาง
2. เคลื่อนย้ายท่อนซุง โดยการดึงท่อนซุงที่อยู่ด้านล่างเพื่อให้ท่อนซุงด้านบนหล่นลงมา	1.18	0.73	ปานกลาง
3. เรียกเพื่อนมาช่วยดันท่อนซุงเข้าเครื่องเลื่อย	0.98	0.79	ปานกลาง
4. ใช้ไหล่ดันท่อนซุงเข้าเครื่องเลื่อย	0.99	0.83	ปานกลาง
5. โน้มตัวไปข้างหน้า ใช้มือทั้งสองข้างดันท่อนซุง และใช้เท้าดันไว้ข้างหลังขณะดันท่อนซุงเข้าเครื่องเลื่อย	0.89	0.76	ปานกลาง
6. วางมือในแนวการเลื่อย ขณะส่งท่อนซุงหรือไม้แผ่นเข้าเครื่องเลื่อย	0.89	0.79	ปานกลาง
7. วางมือไว้ใกล้ใบเลื่อยน้อยกว่า 1 ฟุต	0.90	0.84	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับพฤติกรรม
8. ส่งไม้เข้าเครื่องเลื่อย เมื่อคนรับ ไม้มีความพร้อม ในการรับไม้	1.20	0.83	ปานกลาง
9. การส่งไม้และการรับไม้ ให้มืออยู่ห่างจาก ใบเลื่อยอย่างน้อย 1 ฟุต	1.24	0.80	ปานกลาง
10. ใช้มือทั้งสองข้างจับท่อนซุงหรือ ไม้แผ่นในการ รับไม้	1.24	0.86	ปานกลาง
11. ขณะดันท่อนซุงกลับเพื่อเลื่อยเปิดปีกไม้ด้านที่ 2 ดันท่อนซุงเข้าใกล้ใบเลื่อยมากเกินไป	1.02	0.73	ปานกลาง
12. วางมือไว้ด้านล่างท่อนซุงขณะพลิกท่อนซุง	0.46	0.69	ต่ำ
13. โยนไม้ที่ผ่านการเลื่อยไปยังกองไม้ โดยไม่หัน ไปมอง	1.11	0.80	ปานกลาง
14. เชี่ยวชาญไม้ออกจากตะเกียบบนและล่างโดย ไม่ได้หยุดเครื่องเลื่อย	0.73	0.82	ปานกลาง
15. ปิดเครื่องเลื่อยเพื่อตรวจสอบเมื่อมีเสียงผิดปกติ	1.03	0.90	ปานกลาง
16. สวมเสื้อผ้าหลวมๆหรือรุ่มร่ามเช่น เสื้อแขนยาว มาก ๆ ขณะทำงานเลื่อยไม้	1.14	0.79	ปานกลาง
17. ดื่มสุราหรือของมึนเมา ก่อนหรือขณะทำงาน เลื่อยไม้	0.77	0.78	ปานกลาง
18. สูบบุหรี่ขณะทำงานเลื่อยไม้	0.81	0.72	ปานกลาง
19. กินยาลดน้ำมูกหรือยาแก้แพ้ก่อนทำงานเลื่อยไม้ 30 นาทีถึง 6 ชั่วโมง	1.22	0.70	ปานกลาง
20. หยอกล้อกับเพื่อนขณะทำงานเลื่อยไม้	1.10	0.69	ปานกลาง
21. สวมแว่นตานิรภัยหรือกระบังหน้าขณะทำงาน เลื่อยไม้	1.03	0.80	ปานกลาง
22. ใส่อุปกรณ์งัดขณะทำงานเลื่อยไม้	0.73	0.80	ปานกลาง
23. ถอดรองเท้าขณะทำงานเลื่อยไม้	0.54	0.69	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับพฤติกรรม
24. สวมรองเท้าหุ้มโลหะขณะทำงานเลื่อยไม้	1.01	0.78	ปานกลาง
รวม	23.26	7.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 23.26, S.D. = 7.30$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับต่ำหนึ่งประเด็น ได้แก่ วางมือไว้ด้านล่างท่อนซุงขณะพลิกท่อนซุง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 ($S.D. = 0.69$) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในระดับปานกลางค่อนข้างสูง พบว่ามีสี่ประเด็น ได้แก่ การส่งไม้และการรับไม้ให้มื่ออยู่ห่างจากใบเลื่อยอย่างน้อย 1 ฟุต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.24 ($S.D. = 0.80$) ใช้มือทั้งสองข้างจับท่อนซุงหรือไม้แผ่นในการรับไม้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.24 ($S.D. = 0.86$) กินยาลดน้ำมูกหรือยาแก้แพ้ก่อนทำงานเลื่อยไม้ 30 นาทีถึง 6 ชั่วโมง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.22 ($S.D. = 0.70$) และส่งไม้เข้าเครื่องเลื่อย เมื่อคนรับไม้มีความพร้อมในการรับไม้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.20 ($S.D. = 0.83$)

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์และอำนาจการทำนาย ปัจจัยด้านการได้รับการอบรม เรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน การได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ประสิทธิภาพการทำงาน ประสิทธิภาพการได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและทัศนคติต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

จากการทดสอบการแจกแจงข้อมูล พบว่า ประสิทธิภาพการได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน มีการแจกแจงไม่เป็นแบบปกติจึงไม่นำมาวิเคราะห์อำนาจการทำนาย เนื่องจากไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทำนาย เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ร่วมเส้นตรง (multicollinearity) วิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย ($N = 207$)

ตัวแปร	การได้รับการอบรม	ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์	ประสิทธิภาพการทำงาน	ความรู้	ทัศนคติ
การได้รับการอบรม	1.000				
ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์	.078	1.000			
ประสิทธิภาพการทำงาน	.069	.108	1.000		
ความรู้	.006	-.108	.023	1.000	
ทัศนคติ	-.001	-.177*	-.189*	.062	1.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า ตัวแปรทำนาย ได้แก่ การได้รับการอบรม เรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน การได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ประสิทธิภาพการทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและทัศนคติต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน มีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนสองคู่ โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทำนายตั้งแต่ -.189 ถึง .108 และไม่มีปัจจัยทำนายคู่ใดมีความสัมพันธ์กันเองสูง ($r = .70$) ดังนั้นปัจจัยทำนายทุกตัวสามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อหาอำนาจในการร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้ โดยไม่เกิดปัญหาตัวแปรทำนายมีความสัมพันธ์กันเองสูง (multicollinearity) ตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2544)

2. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

ตัวแปรทำนาย	R^2	R^2	b	$S.E.$	$Beta$	t	p
change							
ขั้นที่ 1							
ความรู้	.128	.128	-.817	.149	-.357	-5.47	< .001
ขั้นที่ 2							
ความรู้			-.795	.148	-.347	-5.37	< .001
ทัศนคติ	.152	.025	-.181	.074	-.158	-2.44	.016
R^2 =	.152		F =	18.32***			
ค่าคงที่ =	44.676						

*** $p < .001$

จากตารางที่ 13 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน เพื่อหาปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ได้ผลดังนี้

ขั้นที่ 1

ตัวแปรทำนายที่เข้าสมการอันดับ 1 คือความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้ร้อยละ 12.8 ($R^2 = .128, p < .001$)

ขั้นที่ 2

ตัวแปรทำนายที่ได้รับคัดเลือกเข้าพิจารณาในขั้นที่ 2 คือทัศนคติต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15.2 ($R^2 = .152, p < .05$)

ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ทัศนคติต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน จึงเป็นปัจจัยที่ร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

จากการทำงานเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานสูงสุด รองลงมาคือทัศนคติต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย มาตรฐานความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ได้แก่ -.347 และค่า สัมประสิทธิ์ทัศนคติต่อการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ได้แก่ -.158 ซึ่งสามารถรวม กันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้ร้อยละ 15.2 ซึ่งสามารถเขียน สมการถดถอยได้ดังนี้

1. สมการถดถอยในรูปของคะแนนดิบ

$$\text{พฤติกรรมเสี่ยง} = 44.676 - .795 (\text{ความรู้}) - .181 (\text{ทัศนคติ})$$

2. สมการถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$\text{พฤติกรรมเสี่ยง} = -.347 (\text{ความรู้}) - .158 (\text{ทัศนคติ})$$

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประสิทธิภาพการทำงานกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการ เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน วิเคราะห์และนำเสนอโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman's rank correlation coefficient) ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน ระหว่างประสิทธิภาพการทำงานกับ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ($N = 207$)

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (r_s)	p
ประสิทธิภาพการทำงาน	.034	.625

จากตารางที่ 14 พบว่า ประสิทธิภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สเปียร์แมน เท่ากับ .034 ($p = .625$)